

érthetlenséget költeménynek, vagy akár regénynek nevezni és meggyalázni vele annyi nagy szellemet, annyi Istentől felkent zseni alkotását szabad-e berondítani bűnlajstromok felsorolásával „lázálmok“ fantasztikus sötéttségével az Örök Szépet, a költészetet?

A szóbanforgó könyv nem egyéb ennél. Sőt több, *valóságos merénylet a magyar nyelv és költészet ellen*, amit minden józslású embernek üldöznie kell. Az irodalomnak nincs szüksége izléstelen, féktelen fantazmagóriákra, lázálmokra. (B.)

INNEN-ONNAN.

Nemzetiség és nemzetközi-ség az egyetemeken. A „Vox Studentium“ c. háromnyelvű internacionális diáklapban V. Y. Shiva reánk nézve is igen érdekesen fejtegeti az indiai egyetemek viszonyait.

Indiában kétféle típus van: a kormány által felállított egyetemek és a nagy hindu személyiségek, Gandhi és Rabindranath Tagore által létesített hindu nemzeti főiskolák. Utóbbiak kiindulnak saját indus környezetükből, a faj, tradíció és történelem sokezeréves emlékeiből és erre építik fel organikusán a távolabbi európai kultúrával való kapcsolatokat. Viszont az angol állami egyetemeken a

hindu fiatalágnak szakítania kell egész népével, hogy egy felületes internacionális világkultúra laza karjaiba vethesse magát. Ennek következménye, hogy míg Tagore és Gandhi iskoláin olyan egyéniségek képződnek, akiket ma már Európa csodál, addig a hivatalos angol egyetemek önmagukkal és népükkel meghasonlott ifjakat nevelnek. Ezek minden belső kultúra híján dandymódra élőködnek a népen. Az indiai forradalmák tulajdonképpen nem annyira a született angolok ellen irányulnak, hanem a népük talajától elszakadt renegát álintellektuellek rétege ellen.

rkb.

IFJUSÁGI ÉLET.

Főiskolánk sorsa. Az utóbbi napok eseményei főiskolánk ifjúsági életében erős hullámokat vertek fel. Arról van u. i. szó, hogy mind hangosabb és határozottabb formában jelentkeznek az a rém, mely főiskolánk életét megsemmisítéssel fenyegeti, illetve meg akarja szüntetni eredményes működését.

Elvben nem tiltakozunk ugyan a terv ellen, mely szerint főiskolánk áthelyeztetnék a szegedi egyetemre, de a kivitelre nézve

bizonyos óhajaink, kívánságaink vannak.

Azt akarjuk, hogy főiskolánk ne egyszerre, hanem fokozatosan helyeztessék át. Vonatkozzon e rendelet ne ránk, akik hároméves főiskolára iratkoztunk ne, hanem — ha már keresztülvitele eldöntött tény, a következő generációra, akik számoltak a körülményekkel és tudják, hogy mennyi időre és hol kötik le magukat.

Ebben az irányban határozott a Botond B. E. nagygyűlése és az

általa megválasztott bizottság, — kívánságunk tolmácsolására memorandummal járult dr. Gyulai Ágost főiskolai igazgató, dr. Tóth Lajos államtitkár, dr. Dulovits Árpád miniszteri tanácsos, a polg. isk. ügyosztály vezetője és dr. Kornis Gyula egyetemi tanár, az Orsz. Tanárvizsgáló Bizottság elnökéhez. A nevezettek kivétel nélkül biztosítottak arról, hogy kívánságunkat megértően pártfogolni fogják.

Ugyancsak ebből a célból utazott le a bizottság Szegedre dr. Bartók György filozófiai kari dékán- és dr. Székely Lajos matematika kari dékánhoz, kiknek párt-

fogolását kérték. Reméljük, hogy meg fogjuk kapni.

Decemberi teadélutánunkat f. hó 8-án tartottuk a Molnárutcai Kamara Zeneteremben. A táncot rövid műsor előzte meg, melyet ének- és zeneszámokkal, monoióggal igyekeztünk változatosabbá tenni. Konferált: Jankovits Miklós. Az énekkart Peschkó Zoltán vezette. Műsorunk után jó hangulatban kezdődött meg a tánc, melynek végével éjfél után 1 óraker vendégeink azzal a reménnyel távoztak el, hogy ha ebben a félévben nem is, de a második félév valamelyik hónapjában viszontláthatjuk egymást.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

H. L. Munkáit helyszűke miatt nem közölhattük.

J. J. Versei nem vallanak tehetőségre, ezek még hagynak hátra némi kívánnivalót, de reméljük, hogy kapunk Öntől jobbat is. Novelláját várjuk, küldje a szerkesztő címére.

B. É. Verseiben kedves hang, tiszta érzés csillan föl, talán egykettő jönni fog. Várjuk a többit.

R. S. Munkáit köszönjük, jönnek. Szívélyes üdvözet.

S. J. Falusi leveleit vigye valami falusi vándornyomdába. Re-

génye valamivel jobb sorsra hivatott, lehet róla szó.

Diogenes. Névtelen és jelíges leveleket nem veszünk át.

Sírok. . . . Versein csak nevetni lehet. Próbáljon humoros dolgot írni, hátha azon lehet lesírni.

Mindenkinek. Lapunk novemberi számába sajtóhiba csúszott be. Felelős szerkesztő nem Csercsik József, hanem Pongrácz Dezső.

Lapunk következő számai (január—február) összevonva jelennek meg.

